

РЕШЕНИЕ

№ 4885

гр. София, 06.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **11340** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от В. Л. Суров, ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. В. Д. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 25-0242-000038/08.10.2025г. по чл.171, т.1, б. з), гг) от ЗДвП на мл.полицейски инспектор в ОДМВР-В., РУ-Б., с която е наложена ПАМ- временно отнемане на СУМПС до решаване въпроса за отговорността, но не за повече от 6 месеца Излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорената ЗППАМ. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалвания административен акт. В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява се от адв. Д., която поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски.

Ответникът – мл.полицейски инспектор в ОДМВР-В., РУ-Б. не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взима становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 08.10.2025г. срещу В. Л. Суров е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) ГА № 4189805 за това, че на същата дата около 10.10ч., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица], управлява товарен автомобил „Д. Дъстър“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Стойкар-Тони“ ЕООД и пред номер 3 от извършената проверка се установило, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 24.09.2025г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП. Извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП -

водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

На същата дата въз основа на съставения АУАН GA № 4189805 с идентични мотиви със ЗППАМ № 25-0242-000038, на мл.полицейски инспектор в ОДМВР-В., РУ-Б., на основание чл. 171, т. 1, б. з), гр) ЗДвП е приложил спрямо жалбоподателя принудителна административна мярка - временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от шест месеца, а именно 180 дни.

Заповедта е връчена на 08.10.2025г., а жалбата срещу нея е депозирана на 21.10.2025г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 368з-2095/10.09.2025г. на Директор на ОДМВР-В. /л. 17/, е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, сред които и ответника. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Процесната заповед е в изискуемата писмена форма, като формално съдържа фактически и правни основания за нейното издаване.

Независимо от това, съдът намира, че заповедта е издадена в нарушение на материалния закон.

Нарушението, заради което е приложена процесната ПАМ спрямо жалбоподателя Суров е за това, че е управлявал автомобил „Д. Дъстър“ с рег. [рег.номер на МПС], регистрацията на която е служебно прекратена на 24.09.2025г. по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Цитираната норма на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията си до изм., бр. 64 от 2025г., в сила от 7.09.2025г., е предвиждала, че служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и се уведомява собственикът на пътното превозно средство. Т.е. за да произведе действието посочено в ЗДвП, прекратяването е необходимо уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането и уведомление от ПП на собственика на пътното превозно средство.

Н. на 143, ал. 10 от ЗДвП и тези, с които тя систематично и смислово е свързана са променени и считано от 07.09.2025г. и към датата на издаване на процесната ЗППАМ обаче същата вече има друго съдържание, което не изисква уведомление на собственикът на МПС.

Същевременно обаче, такова уведомление дължи информационния център по чл. 574, ал. 10 от КЗ, считано от 01.08.2025г. Нормата чл. 574, ал. 10 от КЗ предвижда, че информационният център уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и им дава срок 14 дни от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка.

Според ал. 11, компетентните органи по ал. 1 предприемат мерки за спиране от движение на превозните средства или на средствата за обществен превоз на пътници и/или за налагане на съответните административни наказания, когато не е била сключена задължителна застраховка. Когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за

задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява органа по ал. 1, т. 1 да прекрати регистрацията на превозното средство. В тази връзка Информационният център обменя информация с компетентните държавни органи, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 63 от 2025г., в сила от 01.08.2025г.) регистрират превозните средства в Република България;
2. осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата;
3. осъществяват контрол върху лицата, извършващи периодичен преглед за техническата изправност на пътни превозни средства;
4. осъществяват контрол върху обществения превоз на пътници и товари.

Според ал. 12, данните от Информационния център – до доказване на противното, удостоверяват застрахователя, номера на договора за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите или "Злополука" на пътниците, началната и крайната дата на покритието, регистрационния номер и номер на рама (шаси) на превозното средство.

По делото няма доказателства обаче и че към дата на издаване на процесната ЗППАМ такова уведомление от информационния център за прекратяване на регистрацията е било изпратено.

Тоест в конкретната хипотеза не е била изпълнена процедурата на уведомяване на водача такава, каквато е станала след 01.08.2025г./07.09.2025г. вкл. каквато е била и към 08.10.2025г. По делото няма доказателства за уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка ЗГО нито от ответника, нито от Гаранционния фонд, нито от Информационния център, поради което не може да се приеме, че е налице извършено нарушение от него на нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, а от жалбоподателя по настоящето дело - на 140, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 175, ал. 3 от същия закон и от там - да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

Нещо повече, следва да се има предвид, че според представения с преписката АУАН претендираното нарушение е извършено около 10:10 часа на 08.10.2025г. В 10.24ч. на 08.10.2025г., според приложената по делото справка от МВР /л.57/ служебната регистрация на автомобила е била вече възстановена, с което обективно нарушението, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е било прекратено. В тази връзка, е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

По изложените мотиви съдът намира жалбата за основателна, което налага отмяната на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0242-000038/08.10.2025г. по чл.171, т.1, б. "З", ГГ от ЗДвП на мл.полицейски инспектор в ОДМВР-В., РУ-Б..

При този изход на делото е основателна претенцията на жалбоподателя за разноски, каквито му се следват за внесената държавна такса в размер на 5,11 евро /10 лева/ за образуване на делото и платения хонорара за адвокат в размер на 357,90 евро /700 лева/. Поради липсата на изрично наведено от ответната страна възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорара, за съда не е налице процесуалната възможност да намали претендираното възнаграждение служебно, поради което същото следва да бъде присъдено в пълния му размер.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 79 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Л. Суров, ЕГН [ЕГН] Заповед за прилагане на ПАМ № 25-0242-000038/08.10.2025г. по чл.171, т.1, б. з), гг) от ЗДвП на мл.полицейски инспектор в ОДМВР-В.,

РУ-Б..

ОСЪЖДА ОДМВР-В. да заплати на В. Л. Суров, ЕГН [ЕГН], разноси по делото в размер на 363,01 евро.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.